

вивахъ главъ и казвахъ: това нещѣ да бѫде на добро, дано не ни го върнѣть Турци-тѣ по-злѣ, нѣ и то пакъ казвахъ тайно въ себе си; а напротивъ ся страхувахъ много, за да не дой-дѣть въ крайнѣ опасностъ отъ Турци-тѣ.

По-долни-тѣ пакъ человѣцы, кои-то чрезъ тоя благополученъ успѣхъ получихъ малко пред-нинѣ, бѣрахъ, като че ние было ничто, да про-дѣлжаватъ войнѣ-тѣ. И още презъ Февруарій падна имъ Шабецъ въ рѣцѣ-тѣ и получи по-добно-то на Бѣлградъ ужесание.

Кара Георгій удари сега и на Ужицѣ; нѣ като направихъ тукъ Турци-тѣ съ Сѣрби-тѣ уговоры и заключихъ миръ чрезъ кой-то си о-станахъ Турци-тѣ пакъ вѣтрѣ; и въ тїи покрай всичко това пакъ като ся бояхъ да неударїтъ повторително Сѣрби-тѣ на Ужицѣ, направихъ около градъ-тѣ хендецы за да ся вардѣтъ. И така като видѣхъ Сѣрби-тѣ тѣхъ-тѣ лукавици, ударихъ на юришъ тутакси на тѣхъ, и въ тоя ся юришъ отличи най-много Милошъ Обреновичъ, само че ся рани твърдѣ элѣ въ гѣрды-тѣ. Ужица е най-голѣма въ жителство-то следъ Бѣлградъ въ Сѣрбії, и затова придобихъ Сѣрби-тѣ единъ весма голѣмъ ползъ, като влезе тя на мѣсяцъ Май 1807. годинѣ въ тѣхны-тѣ рѣцѣ; и отъ сега неповѣрихъ иж тїи вече на Турци-тѣ.

Сѣрби-тѣ пакъ не ся задоволихъ само съ своѧ-тѣ собственѧ областъ Яковъ, кой-то бѣ-ше привѣтъ съ твърдѣ малакъ трудъ окружия-та Ядаръ и Радѣвина, испита ся да ли може и презъ онаиш странѣ, Дринѣ рѣка, да побуни и Босна.